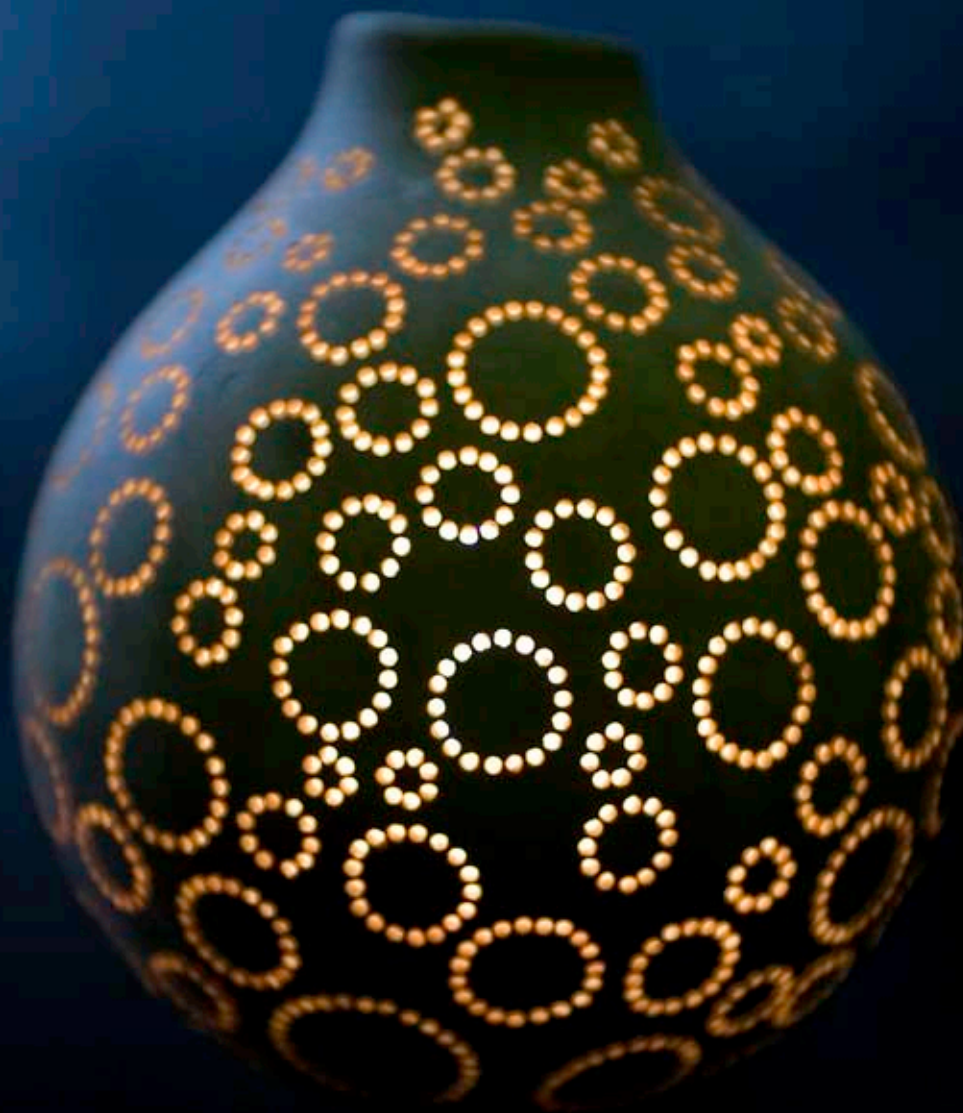

AVESTA ART
INDUSTRY 2008

Innehåll/Contents	2
Förord/Preface	3
Industri	4
Industry	5
Nicolas Cesbron	6
Thomas Dellacroix	8
Agnieszka Dellfina	8
Michael Kalish	12
Magnus Monfeldt	14
Britt-Marie Rydberg	16
Birgitte Söndergaard	18
Kroatien – på direkten	20
Croatia – First Minute	22
Unga konstnärer från Kroatien	24
Young artists from Croatia	26
Antun Božičević	
Ana Hušman	
Michael Johansson	
Alem Korkut	
Kristina Lenard	
Toni Meštrović	
Damir Očko	
Ivana Pegan Baće	
Lala Raščić	
Marko Tadić	
Zlatan Vehabović	
Silvio Vujičić	
Konst i själva Verket	28
Art in the Works	31
Verkförteckning/	32
List of Artworks	32
Konstnärerna/	34
Artists	
Fakta/Facts	34
Utställningskarta/Map	35

AVESTA ART 2008

Avesta Art 2008 visar konst av nitton konstnärer från olika länder och två världsdelar. Temat är Industri – med utgångspunkt både på platsen för utställningen, en basindustri från den storskaliga industrialismens första skede, och i samtidens nya industrier som film-, mode-, nöjes-, turism- och upplevelseindustri.

Genom samarbete med Kroatien och Museet för samtidskonst i Zagreb kan Avesta Art för första gången i Sverige presentera en stor grupp yngre konstnärer, verksamma i Kroatien. Deras del av utställningen har ledmotivet Croatia – First Minute, Kroatien – På direkten, och utforskar bilden av Kroatien som turistparadis. Bidrag har generöst lämnats av kulturdepartementet i Kroatien.

Hela det gamla järnverket med storslagna hallar och dunkla skrymslen öppnas nu med konst – rosthuset och rummen vid masugnar, martinverk och forna valsverk, totalt 5000 kvadratmeter. Några konstverk från tidigare års Avesta Art dröjer kvar, och även industrihistorien gestaltas konstnärligt.

Välkommen till Avesta Art och Verket.
Här bjuds upplevelser för alla sinnen!

Kenneth Linder
T f kulturchef i Avesta kommun

• **Nineteen artists** from different countries and two continents are exhibiting at Avesta Art 2008. The theme is Industry against a background for the exhibition of a basic industry from the first epoch of large scale industrialism together with new contemporary industries such as the film, fashion, entertainment, tourism and creative industries.

For the first time, Avesta Art is able to present a large group of young Croatian artists through our cooperation with

Croatia and the Museum of Contemporary Art in Zagreb. Their part of the exhibition goes under the heading Croatia – First Minute and examines the picture of Croatia as a tourist paradise. The Department of Culture in Croatia has made a generous contribution to the exhibition.

The whole of the old ironworks with its majestic halls and gloomy recesses has now been opened to art – the roasting house and the halls that contained the blast furnace, the

open-hearth works and the former rolling mill, a total of 5,000 sq. m. Some works from previous years' Avesta Art remain and industrial history is also portrayed artistically.

Welcome to Avesta Art and the Works – a feast for all the senses!

Kenneth Linder
Acting Cultural Manager, Town of Avesta

INDUSTRY – INDUSTRI

Ivrig verksamhet. Flit. Företagsamhet.

Ordet industri har stor spännvidd.

Avesta Art 2008 ger temat Industri mångsidig belysning. Industrialiseringen innebar genomgripande förändringar av människors livsvillkor och hela samhället. Vad betyder industrin idag för människans välbefinnande – och verklighetsflykt? Hur ska människan häva miljöhoten som länge har följt i industrins spår? Vem kan försvara krigsindustrin som kan leda till mänsklig massdöd?

I Avesta Art, där konsten lyser som det vitglödande järnet en gång, är det självklart att tänka på industri som förädlar och tillverkar av jordens egna resurser. Järnverket från 1874 är ett välbevarat exempel från den industriella revolution som lanserade stor skala, mekanisk teknik och så småningom lärde sig att använda elektriska motorer. En basindustri – efterföljare till bergsmanshyttor och små järnbruk, föregångare till produktion av rostfritt stål.

Några kilometer bort utvecklas nu samtidens järnindustri via ständigt ny teknik och strikt slimmad organisation för människors medverkan. Stålföretagets gigantiska investeringar – och det gamla järnverkets pånyttfödelse som konsthall – betyder nya språng för stålstaden Avesta. Andra basindustrier kokar och sågar trä – i näraliggande Fors, Horndal och Krylbo. Produktionen per enhet ökar, men totalt sett i Sverige har antalet industrianställda under trettio år minskat från 1 miljon till 650 000 personer.

Många tillverkningsindustrier finns utomlands, inte minst i Asien, som snabbt utvecklas till världens ledande industriområde.

Ivrig verksamhet. Flit. Företagsamhet. Västvärldens industriella storhetstid – för Sveriges del åren cirka 1930-1980 – skapade förutsättningar för framväxt av nya ivriga verksamheter, främst inom service. Service för industri och för människors vardagsnytta. Också service i form av njutning – film, nöje, mode, turism. Ordet industri hakas gärna på, och gemensam nämnare är just stor omfattning – de stora värden som verksamheterna skapar och beroendet av massproduktion och masskonsumtion.

Nöjesindustri inkluderar idag filmindustri – och därtill skivbolag, stora evenemang, TV-kanaler, spelverksamhet. Reklam är här ett viktigt kommunikationssätt. Modeindustrin finns i närheten – med egen botten i frågor om människans identitet. Turismindustri rymmer nöjesindustri och även natur- och kulturupplevelser. I Bergslagen – en gång en av Sveriges mest betydelsefulla industribygder – är själva industrihistorien nu en utvecklingsfaktor.

Upplevelseindustri är ett ord på modet. Svenska staten definierar det som ett samlingsbegrepp för människor och företag med ett kreativt förhållningssätt och med huvuduppgift att skapa och/eller leverera upplevelser i någon form. Områden som nämns är arkitektur, dator- och TV-spel, design, film, foto, konst, litteratur, marknadskommunikation, media, mode, musik,

måltid, scenkonst, turism/besöksnäring och upplevelsebaserat lärande. Allt med koppling till innovation och utveckling inom tekniksektorn och av stor betydelse för lokal och regional utveckling.

Avesta Art 2008 ställer även sig själv som idé och företeelse mot väggen.

• **Busy business. Diligence. Enterprise.** The word industry covers many things.

Avesta Art 2008 casts light on the theme of Industry from many angles. Industrialisation involves radical changes in people's living conditions and society as a whole. What does industry today mean for mankind's sense of wellbeing – and escape from reality? How can we arrest the threat to the environment that has come in the wake of industry for so long? Who can defend the munitions industry that can lead to wholesale human slaughter?

At Avesta Art, where the art glows like the white-hot iron once did, it is obvious to think of industry that adds value and creates from the earth's own resources. The Ironworks from 1874 is a well preserved example from the industrial revolution that established large scale, mechanical tech-

nology and eventually learned to use the electric motor. A basic industry – successor to the miners' foundries and small ironworks and precursor to the production of stainless steel.

A few kilometres away the modern iron industry is today developing through new technology and a severely slimlined organisation for people's participation. The massive investments in the steelworks – and the rebirth of the ironworks as an art gallery – have meant a new lease of life for Avesta, the city of steel. Other basic industries boil and saw timber in nearby Fors, Horndal and Krylbo. The production per factory has increased but totally the number of people employed in industry has fallen over the past thirty years from a million to 650,000. Many manufacturing industries are now located abroad, not least in Asia which is rapidly developing into the leading industrial area in the world.

Busy business. Diligence. Enterprise. The heyday of industry in the West – in Sweden from around 1930 to 1980 – created the conditions for the growth of new busy businesses, primarily in the service sector. Services for industry and for people's everyday needs. Service also in the form of enjoyment – films, entertainment, fashion, tourism. Industry easily becomes a catchword and a common denominator for large size – the major values that businesses create and the dependence on mass production and mass consumption.

The entertainment industry includes the film industry as well as record companies, major events, TV channels, gambling. Here advertising is an important form of communication. The fashion industry is not far away with its own base in questions of people's identity. Tourism covers the entertainment industry as well as the enjoyment of nature and culture. In Bergslagen, once

one of Sweden's most significant industrial regions, industrial history is itself now a factor in economic growth.

The creative industry is now a fashionable expression. The Swedish state defines it as a collective term for people and companies with a creative attitude whose main task is to create and/or supply experiences in some form. Areas that are named are architecture, computer and TV games, design, films, photography, art, literature, market communication, the media, fashion, music, food, stage productions, tourism/travel and education based on experience. All connected to innovation and development within the technical sector and of paramount importance to local and regional development.

Avesta Art 2008 even puts itself as a concept to the test.

NICOLAS CESBRON

Som i rörelse reser sig Nicolas Cesbrons graciösa träd, blommor och frökapslar mot skyn i skönhetsens artificiella skog. Ljuset självt är plantornas skott – symboler för förnyelse och framtid. I den artrika skogen rör sig fantasifulla djur – giraffer, drakar, en känguru i språng mot rymden. Konstverket tar magnifik plats i det gamla järnverkets djupa valsverkshall – ett dunkelt skepp som aldrig förr har lyst genom en konstnärs konstnärliga uttryck.

- På samma sätt som ruinerna av antikens tempel täcks av frodig vegetation och fylls med mytologiskt djurliv, rymmer stålverkets rum med maskinrelikter en helgedom tillägnad industrin i gången tid. Det säger Nicolas Cesbron och hyllar industrialismens kulturarv med en postindustriell jungel.

- Jag vill förmedla sensualism i form och tanke. Samspelet mellan trä och ljus är vitalt i mina verk, som många gånger även förenar gestalt och funktion. En skulptur som också är en möbel kan inspirera till ett rituellt liv i vardagen.

Form och funktion har i olika bemärkelser burit Nicolas Cesbrons eget liv. Han är född 1964 i Reims i Champagneregionen i Frankrike. Barndomens längtan att arbeta med trä, tyglades – på föräldrarnas önskan – i vetenskapliga studier i fysik. I två år undervisade han sedan vid universitetet i Elfelbenskusten i västra Afrika – och kunde, på sin fria tid, möta och begestras av den afrikanska träkonsten. Hans egen konstnärliga lek med trä inleddes – på allvar.

- Åter vid universitetet i Paris fortsatte jag med forskarstudier och tog doktorsexamen. Hemma i min bostad intensifierades skapandet i trä.

1994 hade Nicolas Cesbron sin första stora konstutställning. Det var i Orangeriet i Luxembourg-trädgården i centrala Paris. Uppmärksamheten blev mycket stor, och efter ännu ett tappert år som fysiker vid universitetet bejakade han kallelsen att bli konstnär. Ebenist kallar han sig och arbetar på egenartat sätt i en anda av århundradens konstnärliga finsnickeri. Nicolas Cesbron har återkommande utställningar i Paris, nu senast i två kyrkor.

Han har också ställt ut i Barcelona, Bryssel och flera tyska städer.

Naturens egna former – men också övernaturliga och utomjordiska skepnader – är starkt närvarande i Nicolas Cesbrons konstverk. Av trä från Afrika, Amerika och Europa har han skapat en tillvaro som spränger gränser mellan verklighet och fantasi, mellan funktion och konst. Organiska som naturens original, onaturliga som komna från rymden – så träder och svävar enskilda objekt fram i en gigantisk installation. Många objekt rymmer hemliga funktioner som skåp, sekretär eller mer synbara som stol och lykta.

”En exposé över postindustrialismens tragedi”, har Nicolas Cesbron själv mångtydigt skrivit om verket i Avesta Art.

Verket är en retrospektiv utställning från hans fjorton år som konstnär – och en predikan för klokt samspel med naturen.

• **As though moving**, Nicolas Cesbron's graceful trees, flowers and seedpods reach for the sky in beauty's artificial woodland. The light itself is the plants' shoots – symbols for renewal and the future. A woodland rich in different species is populated by imaginative animals – giraffes, dragons, a kangaroo hopping out into space. This work of art stands magnificently in the old ironworks' voluminous rolling mill hall – a gloomy nave that has never before been lit by an artist's creative expression.

"In the same way as the ruins of classical temples are covered in luxuriant vegetation and are filled with mythological animal life, the ironworks' void with machine relics encloses a sanctuary dedicated to the industry of the past." So says Nicolas Cesbron and bequeaths a post-industrial jungle on industrialism's cultural heritage.

"I want to convey sensualism in form and thought. The interplay between wood and light is vigorous in my works which quite often unite shape and function. A sculpture that is also a piece of furniture can give inspiration for a ritual life in the everyday world."

Design and function have in different ways been the mainstay of Nicolas Cesbron's life. He was born in Reims, the capital of the Champagne region in France. His childhood longing to work with wood was restrained – at the wish of his parents – to the study of physics. He then taught at a university in the Ivory Coast in West Africa where in his leisure time he was able to see and become enthralled by the African art of wood carving. His own artistic enjoyment of wood had begun – for real.

"When I returned to the university in Paris I continued my research work and took my Ph.D. At home creating with wood intensified."

In 1994 Nicolas Cesbron had his first major art exhibition. It was at the Orangery in the Luxembourg Gardens in the centre of Paris. It aroused a great deal of attention and after another valiant year as a physicist at the university, he gave in to the call of becoming an artist. He calls himself an ebonist and began working in his own particular way in the spirit of the artistic carving of the century. Nicolas Cesbron has frequent exhibitions in Paris, most recently in two churches. He has also had exhibitions in Barcelona, Brussels and several German cities.

Nature's own shapes – with the addition

of supernatural and extraterrestrial figures – are strongly present in Nicolas Cesbron's art. Using wood from Africa, America and Europe, he has created a presence that breaks down the barriers between reality and fantasy, between function and art. Organic as Nature's originals, unnatural as though they had come from outer space – that is how individual objects appear and float about in a gigantic installation. Many of the objects conceal secret functions such as cupboards, writing desks or more apparent as chairs and lamps.

"An exposé of post industrialism's tragedy," Nicolas Cesbron wrote about his work at Avesta Art, a statement that can be interpreted in many ways.

The work is a retrospective exhibition from his fourteen years as an artist – and a lecture on the wise interplay with Nature.

THOMAS DELLACROIX AGNIESZKA DELLFINA

A working class hero is something to be

- Med lika stor passion för saken och ändå med olika förhållningssätt närmar vi oss konstens tema. Vi använder våra kroppar som blanka dukar och gestaltar människor som finns i det kollektiva minnet. Till Thomas hängivna lust att spegla historien fogar jag intresset för människans psyke och mänskliga natur. Vi vill skildra både vad, när och varför, berättar Agnieszka Dellfina.

Konstnärsparet Agnieszka Dellfina och Thomas Dellacroix, D&D, arbetar och lever tillsammans i en intensiv relation som inte gör skillnad mel-

lan konstnärligt skapande och privat liv. Med bakgrund i olika länder, olika ideologiska system och olika konstnärliga uttryckssätt möttes de 2001 och fann hos varandra både kärlek och nya möjligheter att skapa. Deras formella efternamn är Dellert-Bergh – i konstsammanhang förädlad av historiska anor och personlig klang.

Thomas Dellacroix (Dellert) är född 1953 i Stockholm. Hans konstnärliga uttryck sträcker sig från bildkonst till musik och teater. I många år har han komponerat musik, sjungit ledande roller i musikal och arbetat som skådespelare bland annat under Ingmar Bergmans ledarskap i Kungliga

Dramatiska Teatern. I hela sitt vuxna liv – i 28 år – har han också målat och fotograferat.

- Historiska händelser ska kunna betraktas och bedömas också via konsten, säger Thomas Dellacroix. Målningarna som jag visar i Avesta Art ingår i en serie som jag inledde redan på 1980-talet och som tolkar avgörande skeenden i 1900-talets historia. Revolutioner, krig och folkmord har dominerat det tjugonde århundradet, som är ett av de våldsammaste i mänsklighetens historia. De båda världskrigen och Förntelsen sätter sina avtryck i en betydande del av min konst. Massakern på Himmelska Fridens torg

får här tala sitt dödsbringande språk – i Kinas officiella historia är den uttraderad. Till och med sökvägarna via Internet censureras av de kinesiska makthavarna.

I målningen *Drömmen om Friheten* finns både Mao och Frihetsgudinnan. Som grindar träder två tydliga tecken fram – de är kinesiska för Demokrati NU! och gestaltar såväl dagens fängelsegaller som morgondagens öppna grind till frihet.

- I arbetet med historien påmindes jag om Eugène Delacroix som också konstnärligt tolkade sin samtids blodbad, revolutioner och båtflyktingar. Det var på 1800-talets början. Hans måleri inspirerade till mitt konstnärsnamn. Skrivs namnet Dell "a croix" gör det mig till ljusets korsriddare, mot ondska i alla dess former. När Agnieszka och jag gifte oss blev Dellfina hennes konstnärsnamn. Vi behöll båda Dell i familjenamnet, lade till fina och acroix. Den ena av oss symboliserar begynnelsen, den andra slutet som alpha och omega, yin och yang, dag och natt, man och kvinna...

Agnieszka Dellfina är född i Warszawa 1974.

- Jag är född i det kommunistiska Polen och minns att jag som barn 1981 såg stridsvagnarna på Warszawas gator. Tonårstiden tillbringade jag som elitgymnast – helt fångad i en världsfrånvänd värld. När jag var 18 år och min idrottskarriär var över, var Polen ett fritt land. Jag kan inte säga att jag har lidit av det politiska systemet under min uppväxt. Jag tillhör den första fria generationen. De öppna gränserna var dock inte lika öppna som mina inre vyer, och efter avslutad utbildning bestämde jag mig för att utforska både världen och mig själv. Min första destination var London.

Agnieszka Dellfina har en fil.kand. i ekonomi vid universitet i Warszawa och är examinerad designer från polska Högskolan för mode och design. Hon har studerat måleri hos en förnämlig målare. Thomas mötte hon i London när hon arbetade som kläddesigner. De bodde sedan i Barcelona. Nu är Paris deras stad.

Att göra självporträtt av andra personer är ett signum för konstnärerna Agnieszka Dellfina och Thomas Dellacroix. Foto, video och måleri är deras främsta gemensamma uttryckssätt, och alltid med sina egna kroppar som modellera. Allt skapande sker i deras samspel

- Vi utforskar oss själva, varandra och historien genom att ta skepnad som historiska personer. Ur varandra plockar vi fram de sidor som nog alla människor bär i sitt inre – revolutionären, exhibitionisten... Vi utforskar människans psykologi i många avseenden i vår bildvärld.

Konstverken ställer ideal- och schablonbilder mot verklighet och kombinerar ironisk vinkling med seriös psykologisk analys. Också bakom den mask, som det kollektiva minnet förknippar med en historisk person, kan det finnas en skör och känslig människa. Konstverken har både närhet och distans till popkonsten.

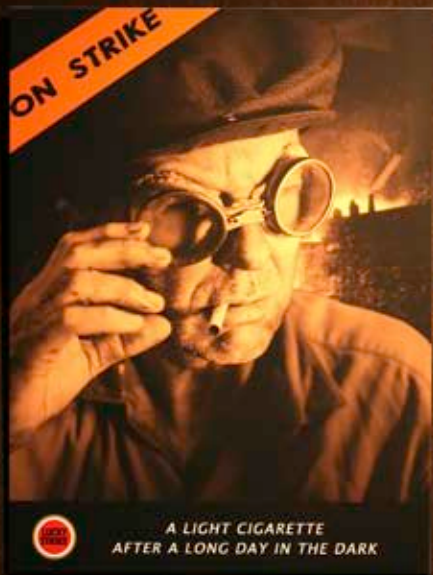
Själva stryker konstnärerna under rädslan för våld och brutalitet – och medger samtidigt sin fascination för döden och evighetsperspektiven. De har ställt ut i England, Frankrike, Tyskland, Spanien, USA, Polen och Sverige – nu senast i Stockholm en utställning om den utnyttjade, sårbara och dödliga och samtidigt odödliga Marilyn Monroe.

För Avesta Art har Agnieszka Dellfina och Thomas Dellacroix skapat nya verk som leker med den gängse bilden av begreppet industri. Temana är tre: Krigs – Industri. Dröm – Fabrik. Propaganda – Maskineri. Det senaste temat består av nio verk, som är skapade speciellt för Verket, och där D&D kombinerar det visuella politiska propagandaspråket med det kommersiella reklambudskapets vokabulär. På det sättet blir en revolutionär Rodchenkoinspirerad affisch en annons för Sony Playstation, krigsindustri-affischen med uppmaning till gemensamma tag för fosterlandet blir reklam för Nike och ett nationalistiskt budskap om behov av offervilja blir en varning mot krig för oljans skull. De använder alla sina verktyg – fotografi, fotomontage, kollage och

videoinstallation – i en utställning med mottot *En arbetarklasshjälte är något att vara*, fritt efter John Lennon. Därtill visas Thomas monumentalmålningar från tiden före mötet med Agnieszka.

Det gamla majestätiska stälverket har inspirerat denna arbetsduo, som använder själva miljön som ramverk till sin egen industriella berättelse.

• **A working class hero is something to be**

"While we share many passions, we have a very different approach to them. In our art, we use ourselves and each other as blank canvases on which we portray people who are a part of our collective memory. I add my interest in human nature to Thomas's dedicated urge to reflect history, and our goal is to balance on the thin border between reality and illusion, which in case of those characters is the difference between their image and the people they actually were", says Agnieszka Dellfina.

The artistic couple Agnieszka Dellfina and Thomas Dellacroix (D&D) live and work together in an intensive relationship, that does not distinguish between artistic creations and private life. Coming from different countries, different ideological systems and different generations, they met in 2001 and both found love and new opportunities for creation. Their surname is Dellert – ennobled in the artistic context by history and a personal ring.

Thomas Dellacroix was born in Stockholm, 1953. His artistic expression stretches from visual arts to music and theatre. He has composed music for many years, sung principal parts in musicals and acted under the direction of Ingmar Bergman at the Royal Dramatic Theatre. He has painted and worked with photography throughout his adult life.

"Historical events should also be told and judged through art," says Thomas. "The paintings I'm exhibiting at Avesta Art are part of a series I started as early as the eighties and that interpret decisive events of the 20th century. Wars and genocides are recurring themes unfortunately. The massacre in Tiananmen Square is allowed to convey its deadly message – it has been erased from China's official history. Even searches on the internet are censored by the Chinese authorities.

The monumental painting *Dream of*

Freedom features both Mao and the Statue of Liberty. In the centre of the painting, two calligraphy signs state 'Democracy in China now', and they can be seen graphically both as the jail bars but also the gates to freedom.

"Themes of my paintings are strongly inspired by those of Eugène Delacroix who also documented significant moments of his century. 'A croix', (of the cross) makes me a kind of knight, fighting against all evil. There is another layer to this story. When Agnieszka and I met and married she took as her artistic name Dellfina. So we both kept Dell from our family name and added a croix and fina. One symbolising the beginning and the other the end, like alpha and omega, jin and jang, day and night, man and woman..."

Agnieszka was born in Warsaw, 1974.

"I was born in a communistic Poland and remember that as a child in 1981 I saw the tanks on the streets of Warsaw. But for 10 years I was an elite gymnast – totally absorbed in this demanding and isolated world. When I was 18, and my career was over, Poland was a free country. So I cannot say I ever suffered from the political system. I belong to the first liberated generation. Still the open borders were not as wide as my open mind, that's why after finishing my education I decided to explore the world and myself. My first destination was London."

Agnieszka Dellfina has a MA in economics from the Warsaw University and a BA in fashion design and stylisation from the College of Fine Arts. She took as well private lessons in painting. She met Thomas in London when she was working as a designer, then lived in Barcelona. Now Paris is their home.

'Self portraits of others' is the most significant project of D&D. Photos, videos, and paintings are the main forms of expression they both use. All creation occurs in the natural interplay between each other, never

without friction but always with respect and a sense of balance.

"We explore different personalities and their image in the collective memory, as much as we explore ourselves and each other."

The works juxtapose iconised stereotypes with reality, and are, despite very often ironic form, a serious psychological analysis.

The artists themselves stress the fear for excessive violence and brutality in the world – and at the same time admit their fascination with death and the thought of eternity.

They have had exhibitions in France, Great Britain, Germany, Spain, the USA, Austria, Poland and Sweden – the latest in Stockholm on the subject of Marilyn Monroe, juxtaposing her image as a sex icon, myth and All-American export product with a vulnerable mortal human and an abused woman.

In Avesta Art, Agnieszka Dellfina and Thomas Dellacroix will present works that play with the prevailing view of the idea of 'Industry'. There are three main themes: 'War Industry', 'Dream Factory' and 'Propaganda Machinery'. The last topic will consist of nine works created especially for the museum, where D&D combined the visual language of propaganda together with commercial slogans. In this way a Rodchenko's inspired poster becomes an advertisement for Sony Playstation, war afford propaganda – a Nike commercial, and a German nationalistic picture becomes a warning against war for oil. They use photographs, photomontage, collage and video installations, on top of which Thomas's monumental paintings from the time before he met Agnieszka will be shown.

Their common meeting with the old ironwork's majestic environment inspired them to interplay within the framework of the exhibition itself.

MICHAEL KALISH

- **Med konstverkens motiv** vill jag möta människorna. Först när motiven har gripit betraktaren ska konstverkens material tala sitt språk. Materialen ska inte vara iögonenfallande – ändå är de mycket viktiga för mig.

Det säger Michael Kalish som har skapat ett helt eget konstnärligt uttryckssätt genom sitt arbete med bland annat gamla registreringsskyltar från bilar och andra metallmaterial.

- Jag växte upp med konstnärer runt omkring mig. Min mamma och moster var konstnärer och mellan alla sportaktiviteter provade jag själv att måla. Vid högskolor i Los Angeles och New York sökte jag mig fram och valde till slut att studera konst på heltid. Det faktum att jag är färgblind lockade mig att leta andra uttrycksformer än måleri.

- Gamla material som återanvänds fascinerar mig mycket. En järnplåt som rostar bjuder ju ett slags utveckling redan i det som formar konsten. Medvetet söker jag objekt som tidigare har fungerat i människors vardagsliv. Som kronan på verket får de tjänstgöra i konstverk.

I tio år har Michael Kalish nu arbetat med

sina säregna materialval i konstnärligt skapande. Han vill att varje konstkollektion ska ha sin unika karaktär. Ett ambitiöst tekniskt arbete döljer sig bakom verken – det gäller att skära och passa rätt för att nå effekten att det är motivet, inte materialet, som först talar.

- Ofta återvänder jag till ikonerna – till filmvärldens främsta artister eller till de mest upphöjda amerikanska symbolerna som flaggan, frihetsgudinnan, cowboyn och stålmannen. Jag vill gestalta dem realistiskt – inte som en serietecknare. Jag inväntar motivets rätta tidpunkt och rätta uttryckssätt.

Vid presidentvalet år 2000 presenterade Michael Kalish ett mäktigt verk med frihetsgudinnan mot den amerikanska flaggan – komponerat av 42 bitar som var och en representerade USAs dittillsvarande 42 presidenter och deras hemstater. Bitarna var bilregistreringsskyltar från respektive delstat. Till Avesta Art har han förverkligat drömmen om ett porträtt av skådespelerskan Ingrid Bergman – och för första gången i sitt liv har han format ett verk av svenska bilnummerplåtar.

Michael Kalish porträttkavalkader har olika teman – Hollywoods filmindustri, världsledande musiker som Beethoven, Beatles och Jimi Hendrix, mänsklighetens ansikten som Martin Luther King. I år gör han också en blomstrande utställning med rosenmotiv i ett kaliforniskt museum – varje ros tolkad genom väl valda plåtar från gamla bilhöljen. Symboliskt – inte minst för oss svenskar som lever med Karin Boyes dikt: *Höljet var ju knoppen hela vintern. Vad är det för nytt, som tär och spränger?*

För Michael Kalish blir utställningen i Avesta Art ett steg vidare. Nu finns hans konstverk av gamla järnplåtar i den miljö där rätt järn en gång utvanns ut bergets malm. Materialets fantastiska förvandling görs tydlig.

Michael Kalish har ställt ut i Amerika, Europa och Asien. Hans verk finns permanent placerade i USAs ambassad i Moskva och i offentliga och privata samlingar världen över. Konstnären är född 1973 i Atlanta och nu verksam i Kalifornien.

- **"I want to attract** people with the subject of my art. It's only when the subject has gained the observer's attention that the work of art's material can communicate. The material shouldn't attract attention even though it is extremely important to me."

So says Michael Kalish who has created a completely new artistic form by using things like car old number plates and other metallic material.

"I grew up surrounded by artists. My mother and aunt were artists and between all my sporting activities I tried painting. At high school in Los Angeles and New York I looked for something I would be interested in and finally starting to study art fulltime. As I'm colour blind I had to find another way of expressing myself than painting."

"I find using old things fascinating. A piece of metal that has rusted offers a sort of development to what constitutes art. I consciously look for things that were once part of people's everyday lives. As icing on the cake they serve as works of art."

Michael has now worked for ten years creating works of art with his unusual choice of materials. He wants each collection of works to have its own unique character. Ambitious technical work is concealed behind the works – it is a question of cutting metal and fitting the pieces together exactly to achieve the effect so that it is the result, not the metal, that is communicating with the observer.

"I often go back to icons, to the leading film stars or the most celebrated American symbols like the flag, the Statue of Liberty, the cowboy and Superman. I want to portray them realistically, not like cartoon characters. I wait for the right time for the subject and the right form of expression."

For the presidential elections in 2000, Michael presented a major work with the Statue of Liberty against a background of the American flag, composed of 42 pieces representing the previous 42 presidents and their home states. The pieces were car number plates from each state. For Avesta Art he has realised his dream of creating a portrait of actress Ingrid Bergman – and for the first time he used Swedish number plates.

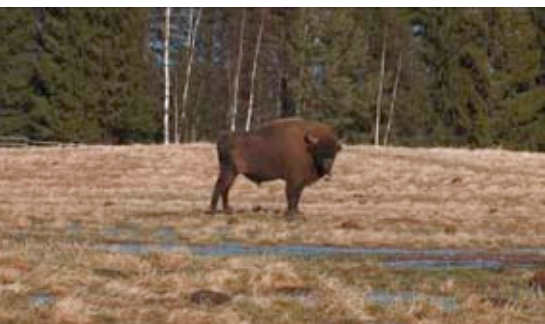
Michael Kalish's cavalcade of portraits has had various themes – the Hollywood film

industry, world famous musicians like Beethoven, the Beatles and Hendrix, and people's faces like Martin Luther King. This year he also had a highly successful exhibition in a Californian museum with the rose as its theme – each rose portrayed with well chosen sheets of metal from old car bodies.

For Michael the exhibition at Avesta Art will be one more step down the road. His works of art from old sheets of metal have arrived in the right environment where pig iron was once extracted from ore out of the mountains. The fantastic transition of the material could not be clearer.

Michael Kalish has exhibited in America, Europe and Asia. His work is on permanent display at the American embassy in Moscow as well as in private and public collections around the world. He was born in 1973 in Atlanta and now lives in California.

MAGNUS MONFELDT

- Varje människa har – eller snarare formar – sin historia. Händelser som vi har varit med om tolkar och berättar vi på vårt eget sätt. När flera har delat samma upplevelse blir berättelserna olika – ofta lika många som deltagarna. Historieskrivning ger ingen absolut sanning. Också historikerna väljer vad de vill berätta. Men i historien finns rotträdar till människans identitet, säger Magnus Monfeldt.

Magnus Monfeldts konstverk söker sig bakom den fasad som människans klädsel och image är. De skildrar människor som han personligen har mött och symboliska gestalter – som cowboyn i Hollywoodfilmerna och helgonet för de kristna. Video är Magnus Monfeldts främsta konstnärliga språk – utmejslat under fem års studier vid konstakademier i Amsterdam och dessförinnan i ett sökande efter kreativa uttryckssätt vid konsthögskolor i Sverige. Hans videoverk, ofta kompletterade med byggda installationer, har visats vid utställningar i Nederländerna, Tyskland, Belgien, Spanien och Irland. 2004 hade han en stor separatutställning i konsthallen i Örebro.

Magnus Monfeldt är född i Avesta 1973 i en familj där både far och farfar arbetade vid järnverket.

- Min egen tid vid järnverket är Avesta Art, säger Magnus Monfeldt.

Big Game – Storzvilt – heter verket med en klangbotten i Avesta och en annan i den västerländska myten om cowboyn. Scenografi är Avestas visentpark, som med anor från 1920-talet har funnits som symbol för Avesta järnverk – symbol för tidlöshet och styrka och för stålverkets ansvar för jordens och arternas överlevnad. Med nya ägare har järnverket fått nya symboler, och – i väntan på långsiktig lösning – är visentparken nu i Avesta kommuns ägo. Från barndomsärens minns Magnus Monfeldt vemodet han kunde läsa i inhägnade visenters ögon. I verket gestaltar han den historia som i årtal har surrat i samtal människor emellan – en sanning, sägen eller myt... Versionerna är många.

En cowboy gör entré – i stilig trenchcoat och klassisk cowboyhatt skrider han fram över gårderna.

Landskapet skulle lika gärna kunna vara Vilda västern som Avesta. Ögat blänker på visenten, inhägnad likt Amerikas indianer. Makt och ondska är vad som sedan kommer till uttryck.

- Vem ska vi tro på, undrar konstnären. Cowboys var enkla boskapsskötare innan Hollywood höjde dem till hjältar. I spelfilmerna blir de frihetskämpar som vann Amerika från vilda, ociviliserade indianer. I stormaktspolitiken låter George W Bush cowboys symbolisera friheten när USA med vapenmakt tar sitt grepp om fjärran länder.

Magnus Monfeldt tycks också undra vad visenten betyder som symbol för dagens Avesta. Den blänkande rostfria visenten på stadens torg – en skulptur av Lars Andersson – träder fram, praktfull – och maktfull?

Själv arbetar Magnus Monfeldt vidare, bland annat med konstverk om ett folkets helgon i Argentina, om en grupp homosexuella motorcyklister från Denver i Colorado i USA och i bästa fall om Avestas egen Nobelpristagare, författaren Erik Axel Karlfeldt.

• **“Everybody has** – or more correctly creates – their own history. We interpret and tell the events we have experienced in our own way. When several people have shared the same experience, their stories differ – there are often as many as there are people. Written descriptions of the past do not give the absolute truth. Historians select what they want to say. But history provides the roots of somebody’s identity,” says Magnus Monfeldt.

Magnus Monfeldt’s works probe behind the façade of a person’s clothes and image. They portray people he has met and symbolic figures – like the cowboy in the Hollywood films and Christian saints. Magnus Monfeldt’s main artistic medium is video – formed during five years’ study at colleges of art in Amsterdam and before that in the search for a form of creative

expression at art schools in Sweden. His video works, often complemented by constructed installations, have been exhibited in the Netherlands, Germany, Belgium, Spain and Ireland. In 2004 he had a major individual exhibition at the art gallery in Örebro.

Magnus was born in Avesta in 1973 into a family where both his father and grandfather worked at the ironworks.

“My own time at the ironworks is with Avesta Art,” says Magnus.

Big Game is the work that has one of its origins in Avesta and another in the western myth of the cowboy. The scene is Avesta’s park for the European bison, the trademark of Avesta ironworks that goes back to the twenties – a symbol of timelessness and strength, and for the steel

company’s responsibility for the survival of the species and Mother earth. New owners have brought with them their own symbols and – while waiting for a long-term solution – the bison park is now owned by the town of Avesta. Magnus remembers from childhood days the melancholy he saw in the eyes of the fenced-in bison. In his works he portrays the story that has gone around for many years – a truth, a legend or a myth ... There are many versions.

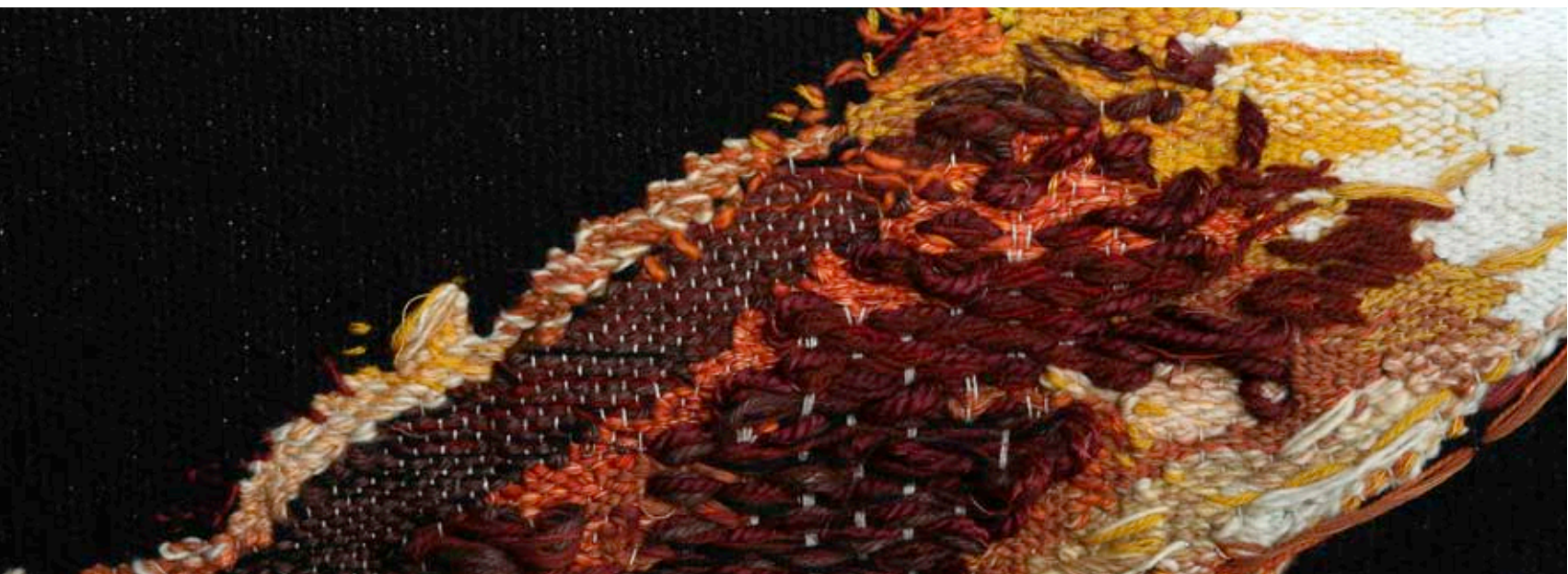
A cowboy makes his entry – stylishly dressed in a trench coat and classic cowboy hat, he advances across the fields. The countryside could just as easily be the Wild West as Avesta. His eyes flash at the bison, fenced in like the American Indians. Power and evil are what are then expressed.

“Who can we believe in?” the artist asks. “Cowboys were simple men who drove

cattle before Hollywood turned them into heroes. In the films they are freedom fighters who won America from the wild Indian savages. In today’s power politics, George W Bush lets the cowboys symbolise freedom when the USA uses military power to take over faraway countries.”

Magnus Monfeldt also seems to wonder what significance the bison has as a symbol for today’s Avesta. The shiny stainless steel bison in the town’s square – a sculpture by Lars Andersson – appears, outstanding – and overpowering?

In the meantime Magnus Monfeldt carries on working, including a work on a people’s saint in Argentina, on a group of homosexual bikers from Denver, Colorado and best of all Avesta’s own Nobel Prize Laureate, the author Erik Axel Karlfeldt.

BRITT-MARIE RYDBERG

Som stålet självt – svart, nästan glänsande, och rött av rost och tidens tand – buktar Britt-Marie Rydbergs reliefer ut från det gamla järnverkets slaggstensmur. Rött tegel matchar stiligt, där det här och var fyller ut järnets eget blågrå byggmaterial. Konstverket är textilt och bjuder därmed sprängkraft mellan harmoni och kontrastverkan. Motivet talar hyttans eget språk, medan verkets mjuka material är tydlig motpol till det hårda vassa stålet.

- Järnets strukturer, former och nyanser tolkar jag i vävar av mjuka garner men också med metalltråd. Det är materialens struktur som intresserar mig mest – ytors variation, kontraster mellan blankt, skarpt och skrovligt, strävt, säger Britt-Marie Rydberg.

Britt-Marie Rydbergs verk i Avesta Art finns både i Verkets rosthus och vid masugnarnas mäktiga formationer. Verken för dialog med järnverket

självt – och mellan järnhantering i olika tidsåldrar. Flera av verken är utförda på uppdrag av Johan Ahlbäckstiftelsen och industrifacket Metall och nu inköpta av Metall.

- Jag fick uppdraget att gestalta järnverksarbetet både i vår moderna tid och så som det skedde när konstnären Johan Ahlbäck verkade i början och mitten av 1900-talet. Ahlbäcks målningar och grafik men också foton från hans tid blev inspirationskällor för dåtiden. För att fånga teknik och stämningar från nuet följde jag arbetet på plats i Ovakos stålverk i Smedjebacken.

Johan Ahlbäck (1895-1973) var – som Britt-Marie Rydberg – född i Västerbergslagen i Dalarna. Han var en järnverksarbetarson som på 1920-talet gick Konstakademien och sedan i hela sin konstnärsgärning skildrade arbetarnas och industrins liv.

- Den stora skillnaden mellan valsverket förr och nu är datorernas och robotarnas intåg. Människors roller har förändrats till att mer styra och

övervaka processerna. Smältan som rinner ut ur ugnen har samma glöd och form. Nya inslag i miljön är fyrkantiga datorskärmar och skrivbordsmiljöer, berättar Britt-Marie.

- Som konstnär söker jag stämningar, jag vill förmedla känslan från miljön, inte avbilda. Med åren har intresset för att experimentera med olika material och strukturer i konstverken stärkts. Jag har även vävt av enbart järntråd och hängt ut arbetena för att få rostens verkan.

Britt-Marie Rydberg är född 1951 i Ludvika. Tidigt orienterade hon till konstnärliga uttryck, lärde sig väva vid hemslöjdsrörelsens skola Sätergläntan och studerade vid landets främsta slöjdutbildning Handarbetets Vänner, där inriktningen på konstnärliga bildvävar mognade. Utöver temat järn – industri arbetar Britt-Marie Rydberg med abstrakt konst och med verk som förmedlar känsloupplevelser bland annat från naturen.

• **Like steel itself** – black, shiny and red from rust and the ravages of time – Britt-Marie Rydberg’s reliefs protrude from the clinker walls of the old ironworks. Red bricks are the perfect match where here and there they fill out the iron’s own blue-grey building material. The works are in textiles and as such offer volatility between harmony and contrast. The motive talks the language of the smelting house, while the soft materials of the works are a clear contrast to the hard, cold steel.

“I interpret the iron’s structure, shape and nuances in woven fabrics of soft yarns as well as of metal threads,” Britt-Marie Rydberg explains. “It is the materials’ structure that interests me most – the variations of the surfaces, the contrasts between glossy, distinct and rough, harsh.”

Britt-Marie Rydberg’s works at Avesta Art can be seen in both the roasting house of the Works and by the mighty shapes of the blast furnaces. Works that create a dialogue with the ironworks itself – and between iron working throughout the ages. Several of the works have been commissioned by the Johan Ahlbäck Foundation and the industrial union Metall and have now been acquired by Metall.

“I was commissioned to portray the work in the ironworks both now and when the artist Johan Ahlbäck was active in the beginning and middle of the 20th century. My source of inspiration for that period was Ahlbäck’s paintings and graphics as well as photos from his time. To capture the technique and mood of today I watched the work at Ovako’s steel works at Smedjebacken.”

Johan Ahlbäck (1895–1973) was – like Britt-Marie Rydberg – born in the Västerbergslagen district of Dalecarlia. He was the son of a steel worker and in the 1920s he went to the Royal Swedish Academy of Fine Arts and then devoted all his artistic efforts to portraying the workers and industrial life.

“The major difference between the rolling mill before and now is the use of computers and robots. The role of the workers has changed to monitoring and controlling the processes. The liquid metal that flows out of the furnace has the same glow and form. What is new are the rectangular computer screens and the office environment,” says Britt-Marie.

“As an artist I look for the mood, I want to convey the feeling of the place, not repro-

duce a picture. Over the years the interest for experimenting with various materials and structures has grown. I have even woven using just steel thread and hung out the result so that it can rust.”

Britt-Marie Rydberg was born in 1951 in Ludvika. She expressed herself in an artistic way at an early age, learned to weave at the art and crafts movement’s Sätergläntan school and attended the country’s leading handicrafts course where she became increasingly interested in artistic woven pictures. Apart from the iron-industry theme, Britt-Marie Rydberg works with abstract art and works that convey experiences from things like Nature.

BIRGITTE SÖNDERGAARD

Springer på kanten, till och från – balanserar på det yttersta... Där frågan om stålets kvalitet stod på sin spets – vid masugnens gap där malm, kol och kalk störtade ned i glödande inferno – ställer Birgitte Söndergaards konstverk avgörande frågor om människans natur och om mänsklighetens förhållande till naturen.

- Gränsen för det som människan finner fasansfullt förändras över tiden. När jag första gången kom till Verket i Avesta blev jag djupt skadad av fotot på barfota pojkar som för 120 år sedan så självklart hörde till arbetslaget. För dem betydde industrin både tuffa utmaningar och trygghet, framtid. Fasan fanns i fattigdomen.

- Hur ser vi idag på oss själva, på hoten och möjligheterna? Vad säger ditt eget inre jag – lyssnar du och är du ärlig mot dig själv? I vilken värld ska du leva för att räknas, undrar konstnärinnan och åsyftar att olika sammanhang kan få oss att spela olika roller.

- Tänk om det bara blir ett kosmetiskt möte och inte ett kosmiskt, säger hon. Ordkonsten bekräftar att inte endast bildkonst utan också ord och drama är hennes uttryckssätt.

I stora målningar möter människors blickar – ögon som sökande, uppfordrande eller nästan uppgivet ser in i betraktarens själ. Vita björkstammar ger en nordisk klang. Ett ägg och enkla tecken med hållristningars prägel påminner om livets och mänsklighetens ursprung. Ytlighet speglad i fäfänga och förfall leder tanken till förgänglighet. I en Big bang anas kosmos tillkomst – och därtill en god kraft som är i allt och alla, en gud. Skulpturer utmanar föreställningar om kvinna, man och människans ständiga tillgänglighet och konsumtionsiver. Allt har en botten i frågor om individens identitet.

Ur masugnskransen stiger jorden upp – och konstverket för funderingarna vidare till frågor om mänsklighetens överlevnad.

- Länge har mänskligheten provat gränserna för det möjliga. Nu har jorden sagt ifrån. När naturen föröds, undergräver vi förutsättningarna för livet. Jordens stålbad kräver en omprövning av människors sätt att handskas med naturresurserna.

Birgitte Söndergaards konstverk är ingen domedagspredikan, inte heller en pekpinne till lösningar. Hennes önskan är att komma besökaren nära – in under ytan – med frågor som manar till personlig tanke och handling.

Birgitte Söndergaard är född 1957 och utbildad bland annat vid statens scenskola i Göteborg. Hon är uppmärksamman även som skådespelerska – ett konstnärligt yrke som hon menar fordrar fler kompromisser än bildkonstnären kan tillåta sig. Sedan tio år tillbaka är bildkonst hennes främsta språk.

• **Running along the edge**, backwards and forwards – balancing over the abyss... Where the question about the quality of steel was brought to a head – in the mouth of the blast furnace where ore, coal and chalk tumbled into the blazing inferno – Birgitte Söndergaard's works of art pose decisive questions about the nature of mankind and about Man's relationship with Nature.

"The limits for what people find appalling changes over the years. When I first came to the ironworks I was very upset by the photo of barefoot boys who were an integral part of the workforce 120 years ago. For them the industry meant both tough challenges and security – a future. What was appalling was the poverty."

"How do we see ourselves today, the threats and the opportunities? What does the inner me say – are you listening and are you honest with yourself? What sort of world do you want to live in to be counted," the artist wonders referring to the various contexts that can cause us to assume different roles.

"Think if the meeting is just cosmetic and not cosmic," she says. The pun confirms that she not only expresses herself in painting; she also does it with words and drama.

In the large paintings, people's gazes are met by – eyes that seek, challenge or, almost dejected, penetrate the observer's soul. White birch trunks have a Scandinavian ring about them. An egg and simple, rock-

carving-like symbols are reminders of the origins of life and mankind. Superficiality reflected in vanity and decay lead one's thoughts to the transience. In a Big Bang can be seen the birth of the cosmos – and with it a force for good that is omnipotent, a god. The sculptures challenge the notions of woman, man and mankind's continual accessibility and passion to consume. Everything is based on questions about the identity of the individual.

The earth rises from the lips of the blast furnace – and the art moves our thoughts to questions of mankind's survival.

"Mankind has tested the limits of what is possible for ages. Now the Earth is protesting. When Nature is devastated, we undermine the conditions for life. The

Earth's trials and tribulations require a re-evaluation of the way mankind is managing natural resources."

Birgitte Söndergaard's artworks are not a sermon of fire and brimstone, neither are they a pointer to the answers. She just wants to get closer to the observer – get under their skin – with questions that challenge people to think for themselves and act.

Birgitte Söndergaard was born in 1957 and educated at the National School of Acting in Gothenburg. She has received acclaim as an actress – an art form she believes exacts more compromises than the visual artist can allow themselves. She has mainly been an exponent of the visual arts for the past ten years.

KROATIEN – PÅ DIREKTEN

Resande. Turism. Verklighetsflykt. De tre begreppen berör varandra. Tillsammans bär de temat Croatia – First Minute, Kroatien – på direkten, som är ledmotiv för kroatiska konstnärers verk i Avesta Art 2008.

Fram till och med 1980-talet, tiden före kommunismens fall och det kroatiska frihetskriget, var den kroatiska kusten vid Adriatiska havet ett av svenskarnas främsta turistparadis. Kustens stränder och öar och kulturstäder med tusenåriga anor lockade med vacker natur och rik kultur. Freden slöts 1995 och nu är turismen en blomstrande näring i det fria och demokratiska Kroatien.

För tillresande turister stod Kroatien öppet även under den socialistiska tiden med ett Storjugoslavien, i årtionden under Titos ledarskap. Från Storjugoslaviens arbetarstyrda – och överbefolkade – industrier tilläts samtidigt arbeidskraftsutvandring till bland andra svenska basindustrier. Fler än fyrtiotusen människor från dåtidens Jugoslavien invandrade i Sverige, upp emot hälften av dem är kroater.

I dag möjliggör svenskar och andra internationella besökare turismnäringen i Kroatien. Från Kroatien kommer människor resande för att se och lära känna Norden. Än så länge kommer de – som en konstnär uttryckte det – i den allt glesare linjen för européer utanför EU, förhandlingar om EU-medlemskap pågår och förhoppningarna är ställda till år 2010. Turismnäringen världen över

är en stark framtidsbransch – i storskalig och tillrättalagd gestalt en modern industri.

Croatia – First Minute, Kroatien – på direkten, bjuder ett kraftfullt, mångsidigt och mångtydigt möte med temat resande, turism, verklighetsflykt. Elva kroatiska konstnärer – och en svensk – bidrar med sina perspektiv i verk, som undrar, påstår, speglar, klargör... Vesna Meštrić och Jasna Jakšić, som är sammanhållande för Kroatien – på direkten, arbetar båda vid Museet för samtidskonst i Zagreb – Kroatiens moderna museum.

- För människan som reser är turistlivet ett sätt att relatera till ett land. Turismsatsningar ger också en bild av hur människor, företag, kommuner och stater ser på sig själva, sin kultur, sina landskap och sina förutsättningar. Turism blir därför ett sätt att kommunicera mellan värdlandet och besökarna, säger de. Avesta Art är ett intressant exempel när industrins byggnader lever vidare genom kulturen och därmed blir tillgängliga för andra och bredare grupper av människor.

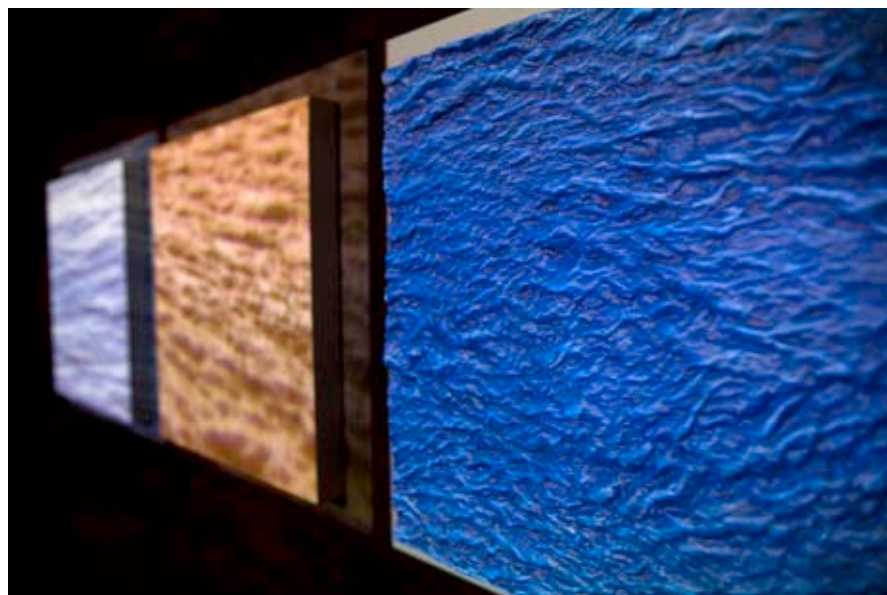
- Turism handlar om både gränsöverskridande och gränser, begränsning. Det finns en mänsklig längtan till något annat, till det okända. Den som känner sig själv väl, har en trygghet i mötet med det främmande – kan berikas av det oväntade och häpnadsväckande. Sökandet efter det obekanta, drömmen om en ny tillvaro, kan också vara en flykt från den egna trista vardagen. Bilden av resmålet och resans betydelse för livet kan förstöras

till en onäbar lyckotillvaro. Vilan från vardagen blir då en eskapism – en oförmåga att ge resan rätt proportioner, ett luftslott, i själva verket en lögn.

Samarbetet mellan Kroatiens moderna museum och Avesta Art är ett av de största projekten hittills i kulturutbytet mellan Kroatien och Sverige. Mötet i sig är spännande. När välutbildade konstnärer i en ung generation presenterar sina verk för en bred svensk publik, tar de avstamp i en allmän västeuropeisk bild av Kroatien som turistparadis. De utforskar turismens väsen – och söker sig in bakom turismens fasader.

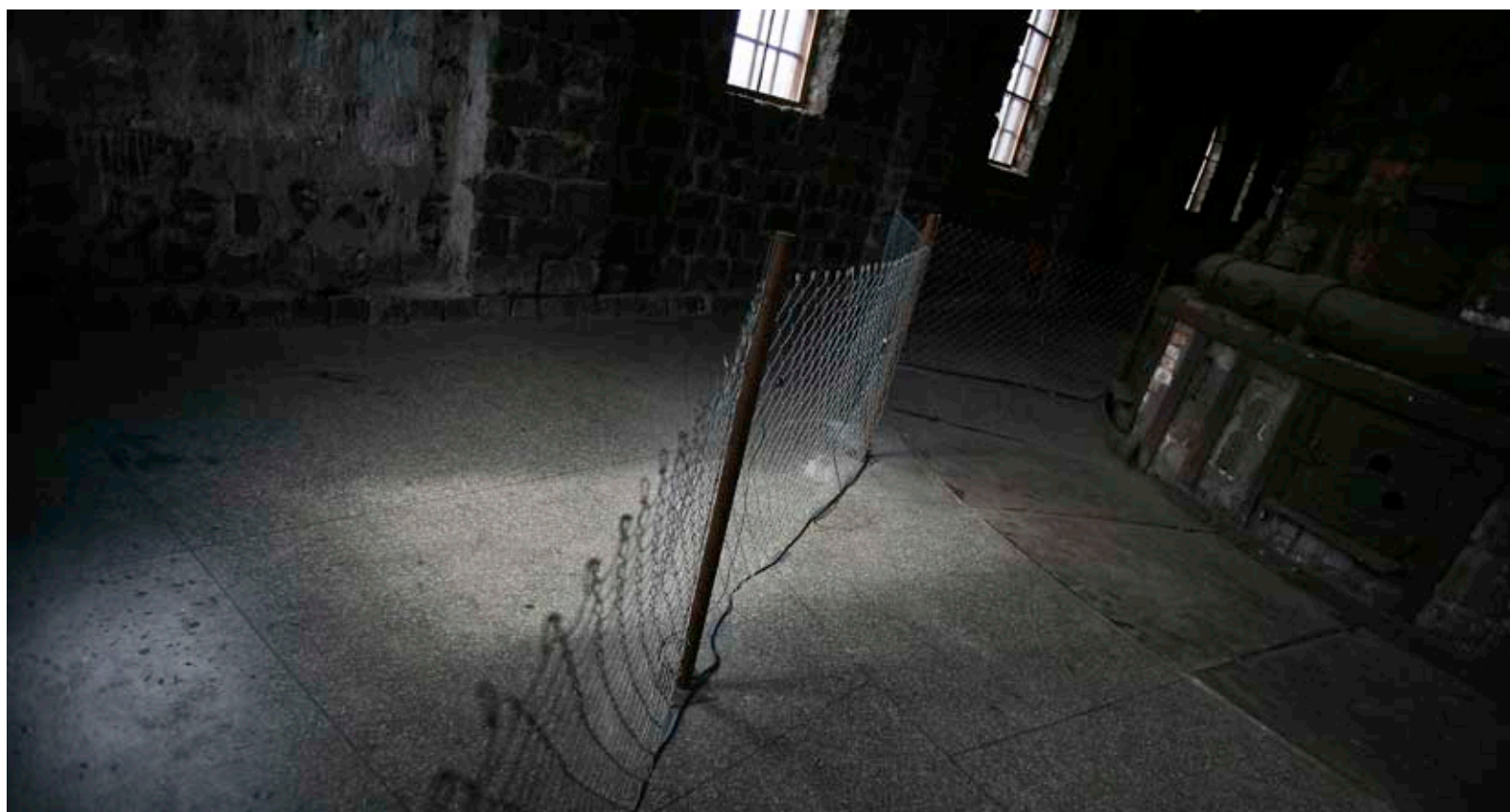
Kroatien förklarade sig självständigt från Jugoslavien år 1991. Beslutet fattades efter demokratiskt val, men landet möttes ändå av en krigsförklaring, följd av det fem år långa kriget med den jugoslaviska armén och serbiska separatister. När freden slöts, stod den unga demokratin inför utmaningen att bygga upp och utveckla sitt land.

Kroatien bildades under tidig medeltid, och den långa historien rymmer tider av både självständighet och utländsk överhöghet. Geografiskt är Kroatien gränsland mellan Syd-, Central- och Östeuropa och har kulturella band i alla väderstreck. Zagreb är huvudstad, och landet har sex världsarv noterade på UNESCOs lista, bland andra den medeltida staden Dubrovnik. Landet har en befolkning om 4,5 miljoner invånare och är till ytan dubbelt så stort om Dalarna.

Antun Božičević

Alem Korkut

Zlatan Vebabović

Marko Tadić

CROATIA – FIRST MINUTE

• **Travel. Tourism. Escape.** These three ideas are interrelated. Together they represent the title of the exhibition Croatia – First Minute, the recurring theme for the works of Croatian artists at Avesta Art 2008.

Until the end of the eighties, the time before the fall of communism and the Croatian fight for independence, the Croatian coast on the Adriatic Sea was one of the most popular holiday paradises among Swedes. They flocked to its beaches and islands, and its ancient towns with histories stretching back over a thousand years to enjoy a beautiful countryside that was rich in culture. Peace finally came in 1995 and tourism is now flourishing in a free and democratic Croatia.

Croatia was open to tourists even during the socialist era of Greater Yugoslavia, for decades under the leadership of Tito. At

the same time workers were allowed to emigrate from Greater Yugoslavia's worker controlled – and overstaffed – industries to places like the Swedish primary industries. More than forty thousand came from Yugoslavia to Sweden, nearly half of them Croats.

Today Swedes and other international visitors sustain the Croat tourist industry. People travel from Croatia to see and discover Scandinavia. So far they form, as one artist put it, the ever dwindling group of Europeans outside the EU; negotiations for EU membership are underway and will hopefully be concluded by 2010. The tourist industry worldwide has a very promising future – a large scale and tailor-made image of a modern industry.

Croatia – First Minute, offers a powerful, versatile and multifaceted meeting with the theme of travel, tourism, escape. Eleven Croatian artists – and one Swedish – con-

tribute their own perspectives in works that enquire, assert, reflect, clarify... Vesna Meštrić and Jasna Jakšić, who are a unifying force in Croatia – First Minute, both work at the Museum of Contemporary Art in Zagreb.

“For people who travel, the tourist life is a way of relating to a country. Investments in tourism also give a picture of how people, companies, towns and the state view themselves, their culture, their countryside and the prevailing conditions. Tourism therefore becomes a way for the host country and the visitors to communicate with one another,” they say. “Avesta Art is an interesting example of industry's buildings living on through culture and thereby becoming available for other and wider groups of people.”

“Tourism is about both crossing borders and borders – limitations. There is a human desire for something else, the unknown.

Those who are self assured are comfortable when confronted with something foreign – they are enriched by the unexpected and astonishing. Searching for the unfamiliar, the dream of a new existence, can also be an escape from one's own boring life. The picture of the destination and the meaning of the journey for life can be enlarged into an unobtainable blissful existence. Resting from everyday life becomes a form of escapism – an inability to put the journey into the right perspective, a castle in the sky, in reality a lie.”

The cooperation between Croatia's Museum of Contemporary Art and Avesta Art is one of the largest project so far in cultural exchanges between Croatia and Sweden. The meeting is exciting. When well-educated artists from the younger generation present their work for a wider Swedish audience, they are influenced by the European picture of Croatia as a tourist

Ivana Pegan Baće

paradise. They investigate the very nature of tourism – and explore behind tourism's façade.

Croatia declared its independence from Yugoslavia in 1991. The decision was made after a democratic election but even so the move was met with a declaration of war followed by a five-year-long conflict with the Yugoslavian army and Serbian separatists. When peace finally came, the young democracy was faced by the challenge of building up and developing the country.

Croatia was created in the early middle ages and the history includes periods of independence and foreign occupation. Geographically, Croatia is at the crossroads of Southern, Central and Eastern Europe and has cultural links with all points of the compass. The capital is Zagreb and the country has six places on UNESCO's list of World Heritage sites including the medieval city of Dubrovnik. The country has a population of 4.5 million and is double the size of Dalecarlia.

Silvio Vujčić

UNGA KONSTNÄRER FRÅN KROATIEN

- **I femtio år** var européerna ett delat folk. Till och med konsten blev delad mellan väst och öst. Vi som nu är verksamma är barnbarn till dem som såg järnridån dras ned. I tre generationer har vi levt utan dialog mellan kulturskapandet i väst och öst. Det säger **Antun Božičević**, som i Avesta Art bidrar med ett konstverk som bokstavligt tydliggör hur en barriär av järn spärrar framkomlighet och kontakt.

- I själva verket är det ingen skillnad mellan människa och människa. Men åren med ett delat Europa inbillade oss att vi är väsensskilda.

Antun Božičević har själv fått erfara att även rädslan för konsten är universell. Den rytande ordern "Art is not allowed" – konst är inte tillåten – i hans installation kommer inte från forna Östeuropa utan från New York.

Alem Korkut skildrar havet och dess böljande rörelser i ett tredelat konstverk som kombinerar videokonst med skulptur och måleri. Havets svaldande vågor sjuder, pulserar, bubblar, kokar – och gör betraktarens tankar ostyriga: Vattnet som livets källa, planetens kokande lava eller mänskligt illamående över mänsklighetens oförstånd att förvalta naturen? Frågorna om evigheten och om stabilitet och störningsmoment i tillvaron intresserar Alem Korkut. Verket rör sig från det konkreta – havsbilden – till den abstrakta geometrin, där form och symboler talar sina språk. Hans konst beskrivs ofta som ett arv från modernismen.

Även **Toni Meštrović** utgår från havet, där han

från en båt fotograferar ön Macaknara i Adriatiska havet. 161 fotografier är länkade samman i en ändlös resa runt ön, som med kräv fridsamhet kontrasterar mot havets och himmelens blekt blågrå nyanser. Då och då syns konturerna av fjärran fartyg och berg. Havets och vindens ljud är närvarande. Verket inbjuder till en mental resa.

- Jag är fascinerad av öns utseende, som är resultatet av vindens och havets formgivande kraft, säger Toni Meštrović, vars verk stryker under isoleringen för året-runt-livet på en ö.

Zlatan Vehabović vänder på perspektivet och ger i en stor oljemålning sin bild av havet i ett nordiskt landskap. Det blågrå vattnet fläckas här och var svart av olja, och det är omöjligt att veta om den kommer från båtars skadliga utsläpp eller från havets egna naturfyndigheter. Landområdet är klätt med barrskog och snö. En man placerar genom sin klädsel motivet i vår egen tid. Konstverket förmedlar den allvarsamma frågan om människans relation till naturen. Som målning talar verket till flera kapitel i måleriets egen historia.

I ett videoverk med tio kapitel visualiserar **Lala Raščić** människans längtan att söka sig bort. Verket heter *Travel in a Box* – Resa i en låda. En kvinna, som har valt att sändas i väg som paket med dörr-till-dörr-service, gestaltar allmänmänniska frågor om identitet och riktning i livet. Skönhet men också smärta står att läsa i kvinnans ansikte, som kommer betraktaren så nära att hennes naturliga anletsdrag ibland tycks vara en

skulptur. Samma monolog återkommer i nio av kapitlen och berör livets nyanser mellan att våga släppa taget och att förlora greppet. Variationen finns i kvinnans ansiktsuttryck och kamerans vinklar – och i ett överraskande avsnitt med en svartmålad kvinna. Lala Raščić anknyter här till slaveriets historia och berättelsen om ett barn som genom att gömma sig i en låda lyckades fly. I lådlivets totala nolläge – att inte kunna kontrollera vare sig kropp eller situation – finns också en association till det tomma hål som uppstod efter terrorattackerna mot skyskraporna i New York. *Travel in a Box* bekräftar att längtan bort i själva verket ofta är en längtan att finna sig själv – på sitt sätt en längtan hem.

Resandet – eller snarare den dialog som blir möjlig när två människor har rest från varandra – levandegörs i en serie fotografiska konstverk av kroatiska **Kristina Lenard** och svenske **Michael Johansson**. De har utväxlat foton mellan varandra i en löpande kommunikation, där en bild ger associationen till svar i form av nytaget foto. Verket är en integrerad helhet, där konstnärerna hemlighåller vem som har formulerat vilket inlägg. Dialogen kommer till uttryck i fotona – genom motivval och kompositioner. Michael Johansson, som är utbildad vid konsthögskolorna i Berlin, Stockholm, Trondheim och Malmö, har ställt ut världen över och sedan 2004 samarbetat med Kristina Lenard från Zagreb.

Som ett genomsiktligt torn i rosthusesets dunkel reser sig **Silvio Vujčićs** skulptur av metall och salt. Det är industrins material med turismens

Kristina Lenard / Michael Johansson

tilllägg – saltet i form av havets sälta. Verket är vackert med harmonisk komposition och naturens eget glitter. Det för tankarna till den konkreta konsten, som utvecklas ur sina egna naturliga resurser – konst som är något i sig, som inte föreställer och inte symboliserar. Inför Silvio Vujičićs verk lyfts ändå tanken på färd. Det skira tornet, som silar ljuset och sirligt sprider sitt mönster, är ändå också en bur. Det stiliga mönstret utgörs av ett galler – en hägnad kring ett fängelse. För betraktaren är korsdraget mellan förtryck och grunden till frihet kännbar.

Inte bakom galler, men i slutna rum och ibland oförmögna att ta sig ut, är människor som vårdas på sjukhus. **Ivana Pegan Baće** tar besökaren med till ett stort sjukhus i Dubrovnik, där den gamla kulturstaden visar andra vyer än dem som förmedlas till turister. Stora fotografiska verk visar anonyma människor i en allmängiltig miljö som skulle kunna vara lokaliserad var som helst på jorden. Motljuset är påfallande och människorna framträder som silhuetter. Stora blanka golvtytor

speglar ljuset, och gestalternas skuggor bildar skrämmande mönster. Människorna för ingen talan. De är röstlösa i sammanhanget – deras erfarenheter är kanske inte ens efterfrågade av beslutsfattarna.

I **Ana Hušmans** videoverk *Manners* – Manér – är människornas ansikten tydliga, men när de återkommer i nya scener är deras identitet – åtminstone på ytan – förändrad. Verket inleds med en heminredningens make over som sedan blir scenografi till människors olika möten.

”Ingenstans” är en av de orter som **Marko Tadić** föreslår i sin suveräna souvenirssamling med väl igenkännbara uttryck. Snedsågade björkstammar med flikar av näver vittnar om verkliga – och drömda – turistorter. Rader av kroatiska ortsnamn varvas med mer visionära besöksmål som Jupiter. ”Welcome to whatever whoever” – välkommen till vad som helst vem som helst – låter trösterikt. För besökaren är det utmaning att tolka vilka souvenirer som är i original och vilka som Marko Tadić

konstnärligt och lekfullt har förändrat. ”Works from the unknown” – arbeten av de okända – är ett tema som han gärna återkommer till. I Avesta Art är souvenirerna samlade på vägg med rar rosentapet.

The End of the World – Världens ände – gestaltas med sagans allvar av **Damir Očko** i en vacker och skrämmande video. Berättelsen tar sin början bortom horisonten när jorden var platt och solen kretsade runt vår planet. Livet tycks uppstå i flödande vatten i en konstfullt upplyst fontän. Mod och glädje spirar i vattenkonst och musik. Efter en passage som skulle kunna vara universums svarta hål möter ett säreget stadslandskap med färgrika hus. Svarta gestalter som vid skyskrapan först ser ut som övervakningskameror visar sig vara högresta väktare med märkliga ko-likta huvuden. På en inhägnad fotbollsplan bär människorna ögonbindlar, de hindras att se, hindras att komma ut – deras livsrum är tydligt begränsat.

Lala Raščić

Toni Meštrović

YOUNG ARTISTS FROM CROATIA

• **“For fifty years** Europeans were a divided people. Even art was split between east and west. We who are now active are the grandchildren of those who saw the Iron Curtain descend. For three generations we have lived without any dialogue between the cultural landscapes in the east and west,” says **Antun Božičević** whose contribution to Avesta Art is a work that literally clarifies how a barrier of iron obstructs access and contact.

“In fact there is no difference between one person and another. But the years of division in Europe led us to believe that we are completely different.”

Antun Božičević has himself experienced that even fear of art is universal. The cry that ‘Art is not allowed’ in his installation does not come from the former Eastern Europe, it comes from New York!

Alem Korkut portrays the sea and its billowing motion in a three-part work of art that combines video with sculpture and painting. The sea’s heaving waves seethe, pulse, bubble, boil – and make the observer’s thoughts unmanageable: Water as the source of life, the planet’s cooking lava or a sense of nausea caused by mankind’s inability to care for Nature? Alem Korkut is interested in questions of eternity

and stability, and points of disturbance in the surroundings. The work moves from the concrete – the picture of the sea – to abstract geometry where shape and symbols convey their message. His work is often described as having its roots in modernism.

The work of **Toni Meštrović** is also based on the sea where from a boat he takes photographs of the island of Macaknara in the Adriatic. 161 photographs are joined together in an endless journey around the island which with imposing peacefulness contrasts with the blue-grey tones of the sea and sky. Now and again the contours of distant vessels and mountains are visible. The sounds of the sea and wind are ever present. The work invites you to take an inward journey.

“I’m fascinated by the island’s appearance which is a result of the creative forces of the wind and sea,” says Toni Meštrović whose work emphasises the isolation of year-round life on an island.

Zlatan Vehabović turns the perspective around and gives his picture of the sea in a Nordic landscape in a large oil painting. The blue-green water is flecked black here and there with oil and it is impossible to know whether it is pollution from a boat or from Nature’s own deposits. The

land is covered in forest and snow. The clothes a man is wearing tell us that the picture is from our own time. The work asks the serious question of Man’s relationship with Nature. As a painting the work speaks volumes about painting’s own history.

In a video work of ten chapters, **Lala Raščić** visualises mankind’s desire to get away. It is called *Travel in a Box*. A woman, who has chosen to be sent as a packet in a door-to-door delivery service, represents universal questions of identity and the direction of life. Beauty but also pain can be seen in the woman’s face that gets so close to the observer that her natural features sometimes appear to be a sculpture. The same monologue is repeated in nine of the chapters and touch on life’s nuances between daring to let go and losing one’s grip. The variations appear in the woman’s facial expression and the angle of the camera – and in a surprising section with a woman painted black. Lala Raščić makes a link here to the history of slavery and the story of a child who manages to escape by hiding in a box. In the box-life’s totally neutral position – of not being able to control either one’s body or the situation – there is also an association with the empty hole that arose after the terror attack against the World Trade Center in New York. *Travel in a Box* confirms that the desire to get away is often

Damir Očko

Ana Hušman

in fact a desire to find one's self – in its way the yearning to go home.

Travel – or rather the dialogue that is possible when two people travel away from each other – is brought to life in a photographic work of Croatian **Kristina Lenard** and Swede **Michael Johansson**. They have exchanged photos in a continual communication where a picture links to the answer in the form of a newly-taken photo. The work is an integrated totality where the artists conceal who has made which contribution. The dialogue is expressed in photos – through the choice of subjects and the composition. Michael Johansson, who went to art schools in Berlin, Stockholm, Trondheim and Malmö, has exhibited worldwide and worked together with Kristina Lenard from Zagreb since 2004.

Silvio Vujčić's sculpture of metal and salt rises like a transparent tower in the gloom of the roasting house. It is industry's material with tourism's contribution – salt in the form of sea salt. It is a beautiful work with harmonious composition and Nature's own glitter. It takes one's thoughts to concrete art, which develops from its own natural resources – art with its own intrinsic qualities that do not represent or symbolise anything. Faced with Silvio Vujčić's work one's thoughts are lifted towards travel. The

ethereal tower, which filters the light and elegantly spreads its pattern, is even so also a cage. The stylish pattern is formed by a lattice – a fence around a prison. For the observer, the conflict between repression and a gate leading to the freedom is perceptible.

Not behind bars but in a closed room and sometimes unable to get out is the individual being treated in a hospital. **Ivana Pegan Baće** takes the visitor to a major hospital in Dubrovnik where the historical city presents views other than those given to the tourist. Large photographic works show anonymous people in a universal environment that could be anywhere in the world. The backlighting is prominent and people appear as silhouettes. Large areas of polished floor reflect the light and the shadows of the figures form frightening patterns. The people cannot plead their case. They are voiceless in this context – they may not even be asked about their experiences by the decision makers.

In **Ana Hušman's** video work *Manners*, people's faces can clearly be seen but when they return in new scenes their identities – at least on the surface – are different. The work starts with a home makeover which is then the stage for the various meetings of the people.

Nowhere is one of the places that **Marko Tadić** suggests

in his superb collection of souvenirs with clearly recognisable expression. Birch trunks cut at an angle with flaps of birch bark witness to real – and imagined – tourist resorts. Lines of Croatian place names are mixed with visionary places to visit like Jupiter. Welcome to whatever whoever sounds reassuring. For the visitor the challenge is to see which souvenirs are originals and which Marko Tadić has artistically and playfully altered. 'Works from the unknown' is a theme to which he enthusiastically returns. At Avesta Art the souvenirs are assembled on the wall with delightful rose wallpaper.

The End of the World is interpreted with the story's full gravity by **Damir Očko** in a beautiful and frightening video. The story starts beyond the horizon when the earth was flat and the sun circled around our planet. Life seems to appear in flowing water in an artistically illuminated fountain. Courage and joy sprout forth from the fountain and music. After a passage that could be the universe's black hole, a strange urban landscape appears with colourful houses. Black figures near the skyscraper that at first look like surveillance cameras turn out to be tall watchmen with curious cow-like heads. On a fenced-in football pitch, people wear blindfolds; they are prevented from seeing, prevented from coming out – their living space is significantly limited.

KONST I SJÄLVA VERKET

Avesta väljer att konstnärligt gestalta industri-arvet. Konst från vår egen tid samspelar med det gamla järnverkets skimrande slagg och mäktiga arkitektur. Sju utställningar Avesta Art 1995-2006 har visat verk av 109 konstnärer. En rad verk dröjer kvar i Verket.

Lennart Rodhe (1916-2005)

Avestaström

En nestor i svensk konst, Lennart Rodhe, tolkade Avesta i ett mönsterpussel, som mäter mer än tjugo kvadratmeter: Älven och älvvattnet, som en gång drev järnverket. Det glödande järnet, som strömmar ur masugn. Kulturen, som glittrar och lyser i gröna slingor och vita blommor.

- Jag ser strömmen mitt i vardagslivet. Ju livligare ström, desto viktigare är det att vara stadigt förankrad i en egen botten, sa Lennart Rodhe i Avesta Arts katalog och fortsatte:

- Jag målar inte för de rika. Jag tror på konsten, att den kan vara begriplig och intressant för de många människorna. Därför står jag inte vid ett staffli, utan arbetar i tryckerier med verk som kan nå många.

Lennart Rodhe medverkade i Avesta Art 1997. *Avestaström* visades sedan på affischtavlor i Europas kulturhuvudstad 1998, Stockholm, och finns nu i Läggesta järnvägsstation, nära Grafikens hus i Mariefred. Konstverket i Verket ägs av Avesta kommun.

Kjell Engman, f. 1946

Vita frun

Smederna, arbetsklädda i vitt och svart, dras med i gäckande, förförisk dans av hyttans vita fru.

Vem är hon, den sägenomspunna kvinnan, som i hyttans dunkel både frestar och skrämmer? Bär vita frun alltid varsel om olycka – eller finns hos

henne också en vänlig lekfullhet, som spelar alla ett spratt? Kanske smederna vet...

Kjell Engman tolkar hyttans liv – och dess tid – i en värld av glaskonst. Här finns arbetarna som höll hytta och martinverk i gång. Här rinner vitglödande järn. Här samlas herrskapsfolket till fest. Musiken är konstnärens egen komposition.

Kjell Engman medverkade i Avesta Art 2006. Hela glasinstallationen är inköpt av Avesta kommun.

Tomas Nordberg, f. 1948

Ett stycke tid

Konstverket i sig ger blott en början – det fångar blicken och för konstnärens talan. Genomskinliga ytor låter blicken glida vidare, till något bortom själva konstverket. *Ett stycke tid* ger en förnimmelse av den förlösande elden vid järnframställningen i hyttan.

Tomas Nordberg medverkade i Avesta Art 1995. *Ett stycke tid* inköptes av Avesta kommun i samverkan med Folkare konstförening, en bank och ett lokalt företag.

Arijana Kajfes, f. 1963

Masgud

Arijana Kajfes arbetar i gränslandet mellan konst och naturvetenskap, ofta fysik. Med sitt vänliga, vaksamma öga iakttar masguden besökaren som stiger in i masugnen. Ögat lånas från en annan besökare som i hemlighet betraktar skeendet.

Arijana Kajfes medverkade i Avesta Art 2004. *Masgud* ägs av Avesta kommun.

Sven Nilsson, f. 1977

Korridor

Med samma lockelse och obehag som ändlösa hotellkorridorer bjuder, välkomnar Sven Nilssons

konstverk. Långt bort skymtar besökaren spegeln bilden av sin egen ryggtavla. Det är som att på avstånd följa sig själv.

Vem är jag och vad styr mig, är frågor som konstnären vill väcka genom *Korridor*, där besökaren blir en del av konstverket.

Sven Nilsson medverkade i Avesta Art 2006. *Korridor* ägs av Avesta kommun.

Bo Ek, f. 1954

Arbetets målningar

I två stora målningar stiger Avestakonstnären Bo Ek in till arbetarna vid masugn och martinverk, fångar deras anletsdrag i tunga men också ansedda sysslor, förmedlar ugnarnas heta strålning och spelet mellan ljus och mörker. I en exteriör speglar han hyttan i sin krafts dagar med livet på hyttbacken. Målningarna ägs av Avesta kommun.

Torbjörn Grass, f. 1953

En tid fylld av liv – martinverksopera

I ett musikaliskt verk vid martinugnarna tolkar tonsättaren Torbjörn Grass arbetarnas liv, längtan och drömmar. Charlie Hellberg har gjort scenografin. Operan är skapad för Verket.

The Interactive Institute

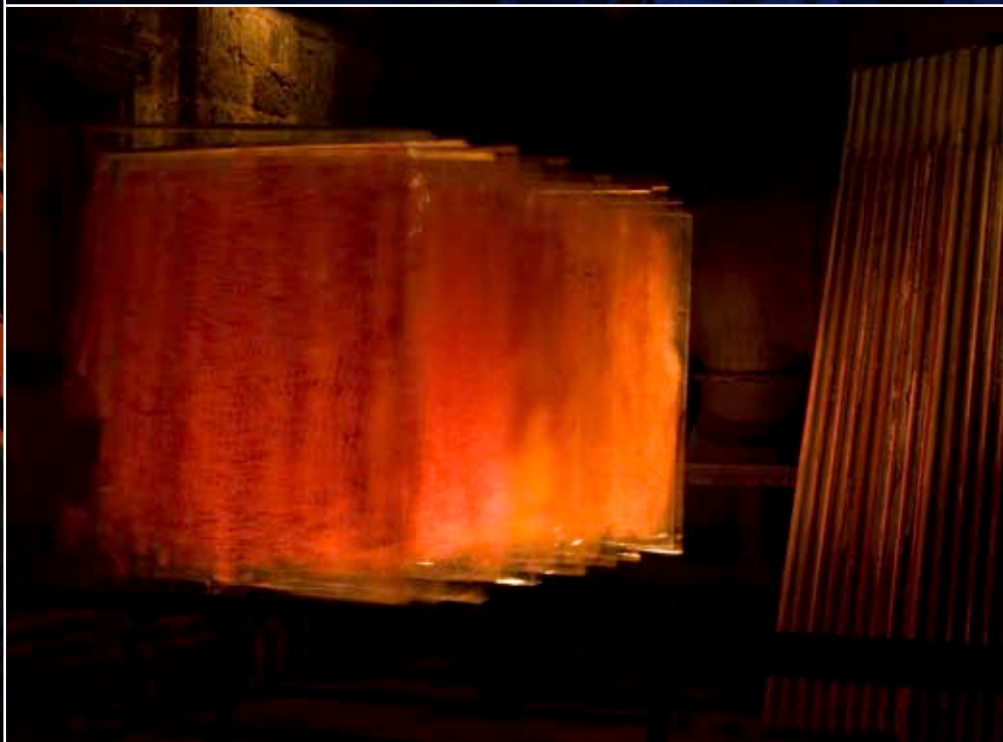
Män som faller

Konstverk av Robert Brečević om fritt fallande maskulinitet, om integritet och bräcklighet, om närvaro...

Delay Mirror

Konstverk om självbild kontra avbild, om identitet och verklighetsuppfattning. Verket är konstnärligt skapat av Magnus Jonsson och Tobi Schniedler, programmerat av Robert Brečević och Fredrik Petersson.

Konstverken ägs av Avesta kommun.

ART IN THE WORKS

Avesta has chosen to present its industrial heritage artistically. Contemporary art interacts with the shimmering slag and majestic architecture of the old ironworks. 109 artists have participated in Avesta Art's seven exhibitions from 1995 to 2006. A number of works of art remain in the Works.

Lennart Rodhe (1916-2005)

Avestaström (Avesta Stream)

A Nestor of Swedish Art, Lennart Rodhe, interpreted Avesta in a giant puzzle that covers more than 20 sq. m. The river and its water that once powered the ironworks. The glowing iron that once flowed out of the blast furnace. The culture that glitters and illuminates in green strands and white flowers.

"I see the stream that flows in everyday life. The livelier the flow, the more important it is to be secure in one's self," said Lennart Rodhe in Avesta Arts catalogue and continued: "I don't paint for the rich. I believe in art, that it should be understandable and interesting for a wide group of people. That's why I don't stand at an easel but work in a printer's with works that can reach many."

Lennart Rodhe participated in Avesta Art 1997. *Avestaström* then appeared on billboards in Europe's Cultural Capital 1998, Stockholm, and now hangs in Läggesta railway station, near Grafikens hus in Mariefred. The work of art in the Works is owned by the town of Avesta.

Kjell Engman, b. 1946

Vita frun (The white wife)

The blacksmiths, dressed in their working clothes in black and white, are brought together in a seductive dance by the white wife of the smelting house.

Who is she, this mythical woman who in the gloom of the smelting house both attracts and repels? Is she an omen of accidents – or does she also come with friendly playfulness to play practical jokes on everyone? Maybe the smithies know...

Kjell Engman portrays the life of the smelting house – and its times – in a world of crystal art. Here you can see the workers who kept the smelting house and the open-hearth works going. The iron runs white-hot here. The gentlefolk gather here for festivities. The music was written by the artist himself.

Kjell Engman participated in Avesta Art 2006. The whole glass installation has been acquired by the town of Avesta.

Tomas Nordberg, b. 1948

Ett stycke tid (A piece of time)

The work of art in itself does not make much of an impression – it catches the eye and relays the artist's message. Transparent surfaces allow the gaze to move on to something beyond the work of art itself. *Ett stycke tid* gives a sensation of the release the fire gives when making iron in the smelting works.

Tomas Nordberg participated in Avesta

Art in 1995. *Ett stycke tid* was acquired by the town of Avesta together with a local art club, a bank and a local company.

Arijana Kajfes, b. 1963

Masgud (The Blast God)

Arijana Kajfes works at the interface between art and natural science, often physics. With its usual sharp eye, the god observes the visitor entering the blast furnace. The eye is borrowed from another visitor who is watching the event in secret.

Arijana Kajfes participated in Avesta Art 2004. *Masgud* is owned by the town of Avesta.

Sven Nilsson, b. 1977

Korridor (The Corridor)

Sven Nilsson's work welcomes you with the same fascination and unease of endless hotel corridors. Far away you get a glimpse of the reflection of your own back. It is like following yourself at a distance.

Who am I and what controls me are the questions the artist wants to put with *Korridor*, where the visitor becomes a part of the work of art.

Sven Nilsson participated in Avesta Art 2006. *Korridor* is owned by the town of Avesta.

Bo Ek, b. 1954

Work's paintings

In two major works of art, Avesta artist Bo Ek becomes one of the workers at

the blast furnace and open-hearth works, captures their features in the heavy but distinguished tasks, conveys the hot radiation from the ovens and the interplay between light and dark. In an exterior he portrays life around the smelting house in its heyday. The painting is owned by the town of Avesta.

Torbjörn Grass, b. 1953

A Time Filled with Life – Open Hearth Opera

In a musical work by the open-hearth furnace, the composer Torbjörn Grass portrays the workers' lives, yearnings and dreams. The stage design is by Charlie Hellberg. The opera was written for the Works.

The Interactive Institute

Män som faller (Men who are falling)

A work of art by Robert Brečević about masculinity in freefall, about integrity and susceptibility, about presence...

Delay Mirror

A work of art about the picture we have of ourselves compared to that other people have of us, about identity and conception of reality. The work has been created by Magnus Jonsson and Tobi Schniedler, and programmed by Robert Brečević and Fredrik Petersson.

The work is owned by the town of Avesta.

VERKFÖRTECKNING LIST OF ARTWORKS

Nicolas Cesbron

Lampor, skulpturer och möbler i trä, metall och kalebass
Lamps, sculptures and furniture in wood, metal and calabash
 A post industrial jungle/*En postindustriell djungel*

Thomas Dellacroix, Agnieszka Dellfina

Fotografier, målningar, målning/collage, film, installation, textil
Photographs, paintings, painting/collage, film, installation, textile
 A working class hero is something to be
En arbetarklasshjälte är något att vara

Tre teman/*Three themes:*

War Industry/*Krigsindustri*

Dream Factory/*Drömfabrik*

Propaganda Machinery/*Propagandamaskineri*

Michael Kalish

Konstverk av metall, främst registreringsskyltar från bilar
Works from metal, foremost car registration plates

Humphrey Bogart

Greta Garbo

Gone with the wind/*Borta med vinden*

Ingrid Bergman

Casablanca

Hollywood sign/*Hollywood skylt*

Superman

Wonderwoman

Flag/*Flagga*

Diptyk/*Diptych*

Elvis

Hendrix

Springsteen

Beethoven

Sunset/*Solnedgång*

Triptyk/*Triptych*

Magnus Monfeldt

Big Game/*Storvilt*

Videoinstallation

Britt-Marie Rydberg

Textila bildvävar samt vävnader av järntråd

Woven textile pictures as well as woven works of iron wire

Järnrost/*Iron rust*

Samlingstitel för verken i rosthuset

*Common title for the artworks in the
roasting house*

Vävda rostspiraler/*Woven rust spirals*

Smältan/*The melt*

Hettan/*The heat*

Utan titel/*Untitled*

Birgitte Söndergaard

Målningar i olja och akryl, skulptur, installation

Oil and acrylic paintings, sculpture, installation

I begynnelsen/*In the beginning*

Olja, akryl/*Oil, acrylic*

Big bang

Olja, akryl/*Oil, acrylic*

Lorentzteorin/*Lorentz Theory*

Olja, akryl/*Oil, acrylic*

Inget är gratis/*Nothing is free*

Olja/*Oil*

Meditation

Olja/*Oil*

Tellus I

Installation

Springer på kanten till och från

Installation

(Reflektion)

Running along the edge,

backwards and forwards (Reflection)

Din stund på jorden

Installation

Your time on Earth

What's your e-mail

Installation

Vad har du för e-postadress

New generation/*Ny generation*

Skulptur (gips, papper)

Sculpture (plaster, paper)

Eld/*Fire*

Skulptur (plåt, gips)

Sculpture (sheet metal, plaster)

Luft/*Air*

Skulptur (plåt, gips, glas)

Sculpture (sheet metal, plaster, glass)

Jord/*Earth*

Skulptur (plåt, gips, glas)

Sculpture (sheet metal, plaster, glass)

CROATIA – FIRST MINUTE

Antun Božićević

Fence (Art Is Not Allowed Here)
Stängsel (Konst är inte tillåten här)

Installation

Ana Hušman

Manners/*Manér*

Projektion/*Projection*

Ana Hušman, Lala Raščić

City on the hill/*Stad på kullen*

Miljöinstallation
Environmental installation

Alem Korkut

The Sea/*Havet*

Installation, skulptur
Installation, sculpture

Michael Johansson, Kristina Lenard

Copycat

Fotografiserier/*Series of photography*

Toni Meštrović

O-Tok (Macaknara)

Videoinstallation

Damir Očko

The End of the World
Världens ände

Projektion/*Projection*

Ivana Pegan Baće

Voiceless/*Utan röst*

Fotografi/*Photography*

Lala Raščić

Travel in a Box/*Resa i en låda*

Videoinstallation

Marko Tadić

Souvenirs/*Souvenirer*

Installation

Zlatan Vehabović

Oil/*Olja*

Oljemålning (*Oil on canvas*)

Silvio Vujičić

Untitled/*Utan titel*

Installation

Curtis Jones dansar vid Avesta Arts vernissage som den postindustriella överlevaren i den postindustriella djungeln – installation av konstnären Nicolas Cesbron – iförd scenkostym skapad av Cesbron.

Curtis Jones dances at the opening of Avesta Art as a post-industrial survivor in the post-industrial jungle – an installation of the artist Nicolas Cesbron – in a costume designed by Cesbron.

KONSTNÄRER ARTISTS 2008

Konstnärernas födelseår och födelseland
The year and country of birth of the artists

Nicolas Cesbron, 1964, Frankrike/France

Thomas Dellacroix, 1953, Sverige/Sweden

Agnieszka Dellfina, 1974, Polen/Poland

Michael Kalish, 1973, USA

Magnus Monfeldt, 1973, Sverige/Sweden

Britt-Marie Rydberg, 1951, Sverige/Sweden

Birgitte Søndergaard, 1957, Sverige/Sweden

Croatia – First Minute

Antun Božičević, 1970, Kroatien/Croatia

Ana Hušman, 1977, Kroatien/Croatia

Michael Johansson, 1975, Sverige/Sweden

Alem Korkut, 1970, Bosnien och

Hercegovina/Bosnia and Herzegovina

Kristina Lenard, 1975, Kroatien/Croatia

Toni Meštrović, 1973 Kroatien/Croatia

Damir Očko, 1977, Kroatien/Croatia

Ivana Pegan Baće, 1971, Bosnien och

Hercegovina/Bosnia and Herzegovina

Lala Raščić, 1977, Bosnien och

Hercegovina/Bosnia and Herzegovina

Marko Tadić, 1979, Kroatien/Croatia

Zlatan Vehabović, 1982, Bosnien och

Hercegovina/Bosnia and Herzegovina

Silvio Vujičić, 1978, Kroatien/Croatia

AVESTA ART 2008 ARRANGERAS AV AVESTA KOMMUN

ORGANIZED BY TOWN OF AVESTA

TACK TILL SAMVERKANDE MUSEUM/GALLERI

THANKS TO

Museet för samtidskonst, Zagreb
Museum of Contemporary Art, Zagreb
Jasna Jakšić, Vesna Meštrić
Utställningssalongen, Stockholm
Juha Sulila

EKONOMISKA BIDRAG SUPPORT

Landstinget Dalarna
Arbetsförmedlingen Avesta
Sparbanksstiftelsen Dalarna (Bidrag sökt)

SPONSORER SPONSORS

Avesta Smide AB
Avesta Tidning
Dala Demokraten
Fröboms Bildemontering
Kontor & Miljö AB, Avesta

LEDNINGSGRUPP

EXECUTIVE GROUP
Kenneth Linder, Lars Åke Everbrand

KONSTNÄRSURVAL SELECTION OF ARTISTS

Kenneth Linder, Lars Åke Everbrand, Jasna
Jakšić, Vesna Meštrić, Juha Sulila

KONSTHÄNGNING ART DISPLAY

Jasna Jakšić, Vesna Meštrić, Jan-Erik
Pettersson, Hans Nilsson

LJUSSÄTTNING LIGHT

Peter Abrahamsson, Magic Sound AB

ARBETSGRUPP TEAM

Fia Paulsson, Caroline Andersson, Lena
Jonsson, Lars-Per Eriksson, Anders Hägglund,
Eva Haglund, Kerstin Larsson, Ing-Marie
Olsson, Lars Fransson, Carl Eric Dahlberg,
Nerina Bersán, Veronika Lundqvist, Inger
Mathsson, Birger Ivarsson, Hans Lundin

KATALOG CATALOGUE

OMSLAG COVER

Nicholas Cesbrons installation A post industrial
jungle, detalj
*The installation A post industrial jungle by Nicholas
Cesbron, detail*

FOTO PHOTO

Jonas Palm
Foton via konstnärerna, sid 14, 26, 27, 33
Photos from the artists, page 14, 26, 27, 33

ILLUSTRATION

Jan-Erik Pettersson

TEXT

Karin Perers

ÖVERSÄTTNING TRANSLATION

Richard Emery, Fair Copy

GRAFISK FORM LAYOUT

Nina Kotoneva

REPRO/TRYCK PRINTED BY

Prinfo Avesta Offset

ISBN

978-91-633-2812-1

© Kultur Avesta, Avesta kommun

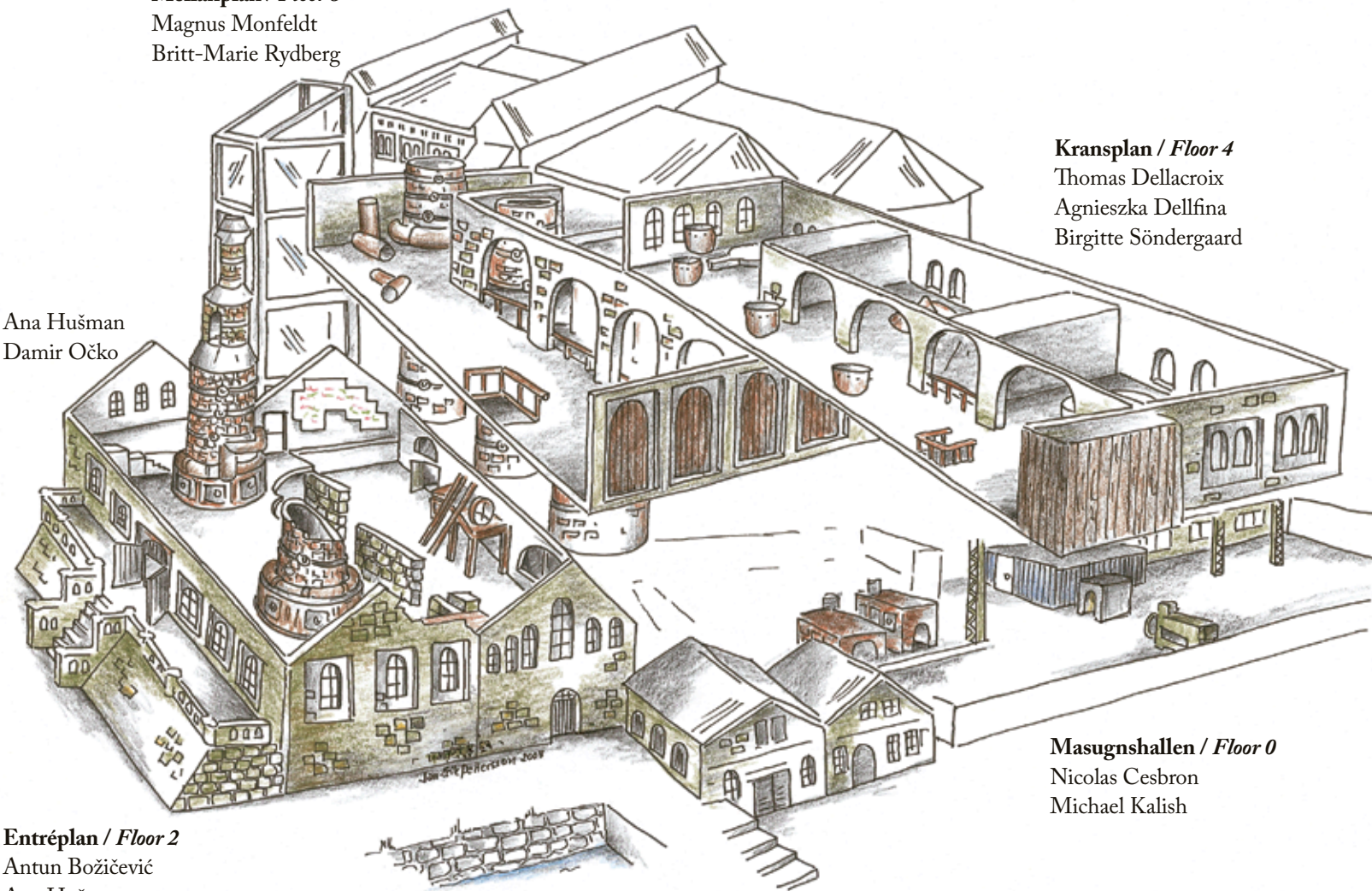
Mellanplan / Floor 3

Magnus Monfeldt
Britt-Marie Rydberg

Kransplan / Floor 4

Thomas Dellacroix
Agnieszka Dellfina
Birgitte Söndergaard

Ana Hušman
Damir Očko

Entréplan / Floor 2

Antun Božičević
Ana Hušman
Michael Kalish
Ivana Pegan Baće
Lala Raščić
Britt-Marie Rydberg

Markplan / Floor 1

Michael Johansson
Michael Kalish
Alem Korkut
Kristina Lenard
Toni Meštrović

Britt-Marie Rydberg
Marko Tadić
Zlatan Vehabović
Silvio Vujičić

Masugnshallen / Floor 0

Nicolas Cesbron
Michael Kalish

